

maa vi ogsaa stemme imod den, vi ville med andre Ord ikke give denne Regering nogen ny Skat, saa længe den fortfarer, saaledes som der er regeret den sidste halve Snes Aar.

Hvad de tre sidste Skattelovforslag, de indirekte Skatter, angaar, saa er jo Forholdet dette, som de Herrer ogsaa godt vide, at vi ere principielle Modstandere af den indirekte Beskatning, Forbrugsbeskatningen. Med Forbrugsskatterne er det jo saaledes, at de paalægges i omvendt Forhold til Bæreevnen. En Forbrugsskat betyder Indskrænkning i Forbruget, ofte ligefrem et Forbud mod at bruge denne eller hin Vare, og i Regelen er det jo de almindeligt brugte Varer, det gælder. Naar man spørger, hvem det er, hvis Forbrug de indskrænke, og paa hvis Forbrug Skatterne komme til at virke, saa er det de fattigere Lag af Befolkningen, de store brede Lag, medens de Folk, der ere velhavende, mærke denne Skat mindre i samme Grad, som de ere velhavende. Derfor kunne vi ikke være med til disse Skatter alene paa Grund af den Form, de have.

Af disse Grunde, som jeg her har udviklet, kunne de Herrer ikke paaregne Socialdemokraternes Støtte til at gennemføre disse Love, og skulde der gives os en Løjlighed til at forhindre deres Gennemførelse, saa tror jeg nok, at vi kunne love, at vi skulle være der.

Formanden: Der er endnu indtegnet en Række Talere, og da Tinget ønsker at blive færdig i dette Møde, vil jeg anmode de indtegnede Talere om at være saa kortfattede, som det efter Omstændighederne er muligt.

Sonne: Flertallet af de ærede Talere, der have haft Ordet i den her foreliggende Sag, have dvælet ved Spørgsmaalet om Skatteligningens Utilstrækkelighed i Almindelighed og Spørgsmaalet om dens Utilstrækkelighed overfor Landbrugets Skatteansættelser i Særdeleshed. Ogsaa jeg ønsker at anføre nogle Bemærkninger vedrørende dette Spørgsmaal, som jo i den senere Tid har beskæftiget Sindene. Omhandlet i talrige Dagbladsartikler har dette Spørgsmaal nemlig trængt sig frem i Skatteydernes indbyrdes Diskussioner angaaende det her foreliggende Skatteproblem. Hvis jeg ikke tager fejl, blev Spørgsmaalet først rejst ved et Diskussionsmøde i Nationaløkonomisk Forening, og det blev derefter optaget under Forhandlingerne i det andet Ting. Ogsaa her under denne Debat er Spørgsmaa-

let blevet draget frem, først og med Styrke af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), som jo endog vilde mene, at hvis Ligningsapparatet kom til at virke efter dets Hensigt og Formaal, saa vilde det tilvejebringe et saa stort Merbeløb, at en Forøgelse af Indkomst- og Formueskattens Beløb vilde vise sig overflødig. Saaledes forstod jeg i hvert Tilfælde det ærede Medlem.

Samtlige de Betragtninger, der referere sig til dette Spørgsmaal, tør vel siges at være afledede af det statistiske Tabelværk, der i Begyndelsen af dette Aar udgik fra Statistisk Bureau. Det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), som ogsaa dvælede ved dette Spørgsmaal i Gaar, vilde nu hævde, at de statistiske Data, som deraf kunne hentes til Belysning af dette Spørgsmaal, for saa vidt ikke vare fyldestgørende, som de ikke vare førte op til den allerseneste Tid. Det ærede Medlem vilde hævde, at man i saa Henseende i hvert Fald maatte tage det statistiske Materiale med, der foreligger vedrørende Ansættelserne til Indkomst- og Formueskatten i Skatteaaret 1911—12. Deri kan jeg imidlertid ikke give det ærede Medlem Medhold. Forholdet er nemlig dette, at det sidstnævnte Hæfte aabner ingen Adgang til at faa udredet Landbrugets Deltagelse i Skattebyrden. Det omhandler Skattebyrden i Landdistrikterne, men det er jo noget ganske andet, hvilket fremgaar deraf, at i 1908 var der i Landdistrikterne ansat 195,000 Personer til Skat, men deraf ere de 80,000, altsaa over de $\frac{2}{5}$, ikke Landbrugere. I det Hæfte kan der altsaa ikke findes noget Materiale til Belysning af Landbrugets Deltagelse i Skattebyrden.

Men selv om man vilde holde sig til de Tal for Landdistrikterne, som det ærede Medlem fremdrog, saa vilde man med Føje kunne komme til et ganske andet Resultat end det, det ærede Medlem kom til. Det ærede Medlem henviste til de Tal, der findes i det nævnte Hæfte paa sidste Side, omhandlende Indkomststigningen for Skatteyderne i Femaaret fra 1906—07 til 1911—12, sammenstillet med den tilsvarende Stigning i Indkomst i Femaaret for 1903—1908, og det ærede Medlem hævdede da, at i det sidste Femaar var Landbruget kommet ganske anderledes med i Henseende til Stigning i Indkomsten. Forholdet er da dette, at hvis man tager det procentisk, saaledes som det ærede Medlem gjorde det, saa er det rigtigt, idet nemlig Stigningen for hele Landet i det første Femaar fra 1903 til